

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวสำหรับเด็กอオทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ สรุปผลการวิจัยตามการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวของเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ
- เพื่อยกรายเที่ยบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวของเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ก่อนและหลังจากการใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวของเด็กออทิสติก หลังการพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

การศึกษารั้งนี้ใช้ประชากรที่มีอายุ 6 ปี คือ เด็กออทิสติก อายุระหว่าง 3 - 16 ปี ที่เรียนอยู่ในชั้นเตรียมความพร้อมศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 6 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัว โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวของเด็กออทิสติก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัว โดยวิธีการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการฝึกแบบ
 1. การสาธิต (Demonstration)
 2. การเลียนแบบ (Imitation)
2. แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัว

วิธีดำเนินการวิจัย

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ในปีการศึกษา 2549 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ทำการทดลองในวันจันทร์ถึงวันพุธ วันละ 30 นาที มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอให้บล็อกที่ติวทายลักษณะหนังสือเพื่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขออนุญาตผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อทำการทดลองและดำเนินการวิจัย
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ด้วยแบบประเมิน ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัว บันทึกผลการทดสอบก่อนการทดลองเก็บไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
3. ดำเนินการทดลอง โดยนำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านการทรงตัว โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะมาฝึกกับประชาชน โดยได้รับการฝึกเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที รวม 24 ครั้ง ในทุกวันจันทร์ – พุธ เวลา 09.00 – 09.30 น.
4. เมื่อครบกำหนดระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์แล้ว ทำการประเมิน ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัว หลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้ แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ชุดเดิม
5. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านการทรงตัว 拿来วิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า

- ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวของเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หลังจากการใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ โดยรวมและเป็นรายบุคคลมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวเพิ่มขึ้น ทุกคน โดยมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัว ก่อนฝึกมีค่าเฉลี่ย 5.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47.22 และหลังฝึกมีค่าเฉลี่ย 9.3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78
- ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวของเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หลังการใช้กิจกรรมเข้าจังหวะมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวสูงขึ้น

อภิปรายผล

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวของเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า มีความสามารถเพิ่มขึ้นทุกคน ดังนี้

คนที่ 1 เดินเท้าแข็ง โยกตัวไปมาเวลาอยู่กับที่ เดินขึ้น-ลง บันได ลุกนั่งลำบาก เมื่อได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะแล้ว ผลการพัฒนาเด็กขึ้น สามารถเดินขึ้น-ลง บันได ได้เอง โดยลดการประคองน้อบลง การโยกตัวลดลง ถูก-นั่ง ได้ดีขึ้น

คนที่ 2 การเคลื่อนไหวยาก เดินช้า ขึ้น-ลง บันไดเองไม่ได้ ต้องคงอยู่ช่วงแหล็อ ไม่ค่อยอยากลุกขึ้นด้วยตัวเอง ต้องประคองและพยุงตลอด หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะแล้ว ผลการพัฒนาเด็กดีขึ้น สามารถเดินได้เอง โดยการประคองน้อบลง ลุกเองได้

คนที่ 3 ต้องคงกระตุนในการเดิน การเดินไม่คงที่ เดินวิ่งสลับกัน หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะแล้ว เด็กมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น การเดินเริ่มคงที่ การกระตุนในการเดินน้อบลง

คนที่ 4 พฤติกรรมไม่นิ่ง วิ่งไป-มาไม่หยุด ต้องคงกระตุนให้นิ่ง หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะแล้ว พฤติกรรมไม่นิ่งลดลง

คนที่ 5 มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว เดินก้ม เดินเบย์ ชา ขึ้น-ลง บันไดเองไม่ได้ต้องมีคนช่วยกระตุ้น พยุง หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะแล้ว ปัญหาด้านการเคลื่อนไหวลดน้อยลง การเดินมีพัฒนาการดีขึ้นมาก การกระตุ้นน้อยลง

คนที่ 6 พฤติกรรมไม่นิ่ง วิ่งเร็วไป-มา ไม่หยุดนิ่ง ต้องกระตุ้น ให้นิ่ง และไม่ยอมลูกขึ้นบันไดบ้าง ต้องกระตุ้น หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะแล้ว พฤติกรรมไม่นิ่งลดลง สามารถลูกขึ้นบันไดเอง

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อขึ้นด้วยด้านทรงตัวของเด็ก ออทิสติก โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นการฝึกที่มีความหมายสนับสนุนการพัฒนาด้านการทรงตัว ของเด็กออทิสติก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของอ กอจิโอะ โนนากู (Akogioonanoglow. 1990 : 336) พบว่า เด็กออทิสติกจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าโดยการเคลื่อนไหว ซึ่งจะเคลื่อนไหวเมื่อมีการเร้าด้วยเสียงดนตรีมากกว่าการเร้าด้วยสิ่งเดลล่อน และเสียงร้องและการตอบสนองจะแตกต่างกัน ในเด็กออทิสติกที่มีอายุต่างกัน โดยเด็กออทิสติกที่มีอายุน้อยกว่าจะตอบสนองได้ดีกว่าเด็กต่างกัน ในเด็กออทิสติกที่มีเพศและระดับความบกพร่องแตกต่างกัน ซึ่ง รังสฤษฎี บุญยะลด (2545 : 14-15) กล่าวว่า กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ ทักษะแห่งการเคลื่อนไหวและเป็นการพัฒนาความรู้ทางจิตประสาท ฯ ที่เกี่ยวข้อง การปรับปรุงความแข็งแรง ความว่องไว การทรงตัวและความอดทน และจากผลการศึกษาของ โซลเลอร์ (Zoller. 1991 : 272-276) พบว่าการใช้เพลงและการออกกำลังกายที่ประยุกต์อย่างเหมาะสมสนับสนุนบกพร่องของเด็กจะทำให้เด็กเกิดการผ่อนคลาย การเคลื่อนไหวร่างกายตามจิตนาการ การหายใจ การออกเสียง และกิจกรรมเข้าจังหวะ ยังจะช่วยให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ฟังพอดี ตลอดจนผ่อนคลายความตึงเครียด ที่ทางร่างกายและจิตใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 กิจกรรมเข้าจังหวะ สามารถปรับปรุงประยุกต์นำเสนอเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ เช่นมา ประกอบในการฝึกจังหวะ ได้อีก หรือเพลง เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน

1.2 ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรนำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อ มัดใหญ่ด้านการทรงตัว ไปฝึกเสริมเพิ่มที่บ้าน เพื่อให้เด็กที่มีปัญหาทางด้านการทรงตัว มีพัฒนาการสูงขึ้น

1.3 ควรนำใช้อุปกรณ์ดนตรีหลาย ฯ ชนิด มาใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ เพื่อให้เป็นเครื่องกำกับจังหวะ

1.4 สามารถนำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาล้านเนื้อมัดให้ญี่ด้านการทรงตัว โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ ไปใช้ในการพัฒนาภัยเด็กปกติในระดับปฐมวัย เพื่อเป็นการเตรียมสมรรถภาพทางด้านร่างกายให้แข็งแรงและช่วยให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน

1.5 ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามควรนำໄไปใช้กับเด็กอหิสติกและเด็กพิเศษที่มีปัญหาทางด้านการทรงตัว

1.6 ศูนย์การศึกษาพิเศษ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กพิเศษ สามารถนำแผนการจัดกิจกรรมเข้าจังหวะไปปรับประยุกต์ใช้กับเด็กที่มีปัญหาการใช้กล้ามเนื้อมัดให้ญี่ด้านการทรงตัว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดให้ญี่ด้านการทรงตัว โดยใช้กิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมพลศึกษา ดนตรี เกมการศึกษา

2.2 ครุภารมีการศึกษาแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาล้านเนื้อมัดให้ญี่ด้านการทรงตัว โดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ในการพัฒนาภัยเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น ๆ ที่มีปัญหาในการใช้กล้ามเนื้อมัดให้ญี่ด้านการทรงตัว